

Bestemmelse om, at offentlig Paatale af det i Paragraphen omhandlede Tilfælde under visse Omstændigheder kan indtræde. § 199 omtaler, hvad man pleier at kalde tørre Hug og Slag, givne med eller uden Overlæg, og fastsætter, at Paatalen i hvert Fald skal være privat. Udvalget har taget det ærede Medlems Ønske under Overveielse, men har ikke troet at kunne følge ham. Sagen er, at, som dette Forhold er ordnet i § 199, stemmer det fuldkommen med den nuværende Lovgivning. §§ 1, 7 og 30, troer jeg, i Forordningen af 4de October 1833 bestemme, at hvad enten der er Spørgsmaal om Overlæg eller ikke, er Paatalen altid privat; men dette gjælder naturligvis kun for det Mellemværende, der registreres mellem den, der er bleven overfaldet, og Voldsmanden. Forsaavidt som andre Omstændigheder maatte træde til, som Brud paa Beskeden eller beslægtede Forhold, der kalder det Offentliges Opmærksomhed paa sig, kan Sagen blive Gjenstand for offentlig Forsøgning. Jeg tænker, at det ærede Medlem vil finde sig tilfredsstillet ved denne korte Udtalelse fra min Side. — Endringsforslaget til § 233 hidrører iligemaade fra Ytringer, som faldt her i Salen ved Sagens 2den Behandling. Det høie Thing vil erindre, at denne Paragraph, der omhandler det saakaldte undtagne Thyveri, i den Skikkelse, hvori den er voteret ved forrige Behandling, har en meget omstændelig Form, idet der er stillet i Spidsen Borttagelse af Frugter, Jøde og Drikkevarer, og der først derefter gaaes over til at give en almindelig Bestemmelse om undtaget Thyveri. Vistnok med Jøde blev der gjort Erindringer mod denne lange Paragraph, og uagtet Udvalgets Formand, som det høie Thing maaskee vil erindre, „gyste“ ved at tage denne Paragraph under ny Overveielse, have vi dog indladt os paa det gyselige Foretagende, og jeg vil haabe, at det høie Thing vil finde, at det nu er lykkes at tilveiebringe en Paragraph, der vil fyldestgjøre alle Fordringer. Vi have udeladt de Exempler, hvormed Paragra-

phen i sin nuværende Skikkelse begynder, Thyveri af Frugter, Jøde- og Drikkevarer, og ere strax gaaede over til den almindelige Regel, idet vi have søgt at karakterisere Handlingens almindelige Bestaffenhed. Iøvrigt er der ingen Forandring foregaaet i Bestemmelsen. — Meddens § 233 udtrykkelig bestemmer, hvorvidt offentlig Paatale skal finde Sted, vil det høie Thing erindre, at § 254, den tilsvarende Paragraph i Materien om Bedrageri, Paragraphen om undtaget Bedrageri, savner en saadan Regel. Det er for at afhjælpe denne Mangel, at der er stillet det Endringsforslag til § 254 „offentlig Paatale kan bortfalde, naar den Forurettede heri samtykker“. Dette er i det Væsentlige overensstemmende med den nuværende Lovgivning. Med Hensyn til § 255 er der gjort Forslag om 2 Forandringer: For det Første foreslaaer Udvalget ganske at udelade Paragraphens første Deel. Sagen er nemlig den: Hvad der staaer nævnt, er uagtet et brødefuldt Bedrageri, men det følger af andre Bestemmelser i Lovforslaget, at et saadant Forhold maa rammes af Straf; og da vi ikke ønske, at Lovforslaget nogetsteds skal behandle den samme Gjenstand paa to Steder, udelade vi her hele det første Afsnit af Paragraphen. Det følger nemlig af § 1 i Udkastet om analogist Anvendelse, at, naar et Forhold, der ikke udtrykkelig er omtalt som Bedrageri, dog ganske maa sættes ved Siden af samme, falder det ind under Lovens Bestemmelser. Den anden Forandring, som vi bringe i Forslag, er at optage en Bestemmelse om Paatalen; og vi have i saa Henseende meent, at denne burde fastsættes ganske som i § 254: „offentlig Paatale kan bortfalde, naar den Forurettede dert samtykker“. Naar det endelig endnu ved denne Paragraph er bragt i Forslag, at forandre Ordet „fuldkommen“ i andet Stykke til „ganske“, er dette skeet af Hensyn til § 1 i Loven, der bruger Udtrykkene „ganske sættes ved Siden af“, med andre Ord, for saa vidt muligt at tilveiebringe Harmoni i hele Lovforslaget. — Endringsforslaget til § 277 er væsentlig en Re-